

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

2. Clavis Timor Domini

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

ARTICULUS II.

CLAVUS

Timor Domini.

CLAVI in omnibus penè domus partibus requiriuntur, ad conjungenda illa quæ dissita sunt, Officium clavorum est, pertundere, figere, infigere. Effectus copulatio eorum, quæ antea erant separata; firmiter continere quidpiam, & facere, ut immobiliter hæreat. Quæ omnia & plura eius generis Timori Domini conveniunt, qui idcirco, ut clavus concipi potest, ut illum apprehendisse videtur Propheta Regius, orans suppliciter DEUM Psalmō c xviii. *Confige Timore tuo carnes meas.* Ubine unquam prævaricetur, aut peccando DEUM Judicem offendat, ac in se irritet, inusitatis precibus, ut loquitur S. Hilarius flagitat confirmationem in bono, & petit, carnes, id est, carnales cupiditates suas configi DEI Timore veluti trahalibus validissimis clavis, plane ut se amplius commovere non valeat, non insurgere, non recalcitrare, ut exponit Joannes Lorinus, qui sequutus commentatores Latinos, & ex Græcis probatissimos, addit, hoc esse, quod Apostolus appellat, *Crucifigere carnem um viii & concupiscentiis*, ad Galat. 5. ne quicquam sit deinceps, quod a vellere Dei amatorem cultoremque possit à sancto illo eius honore & amore, per quem semper legem ac voluntatem ipsius quam exactissime perficiat operando. Quemadmodum qui clavis in saxo fixus & affixus est, inquit S. Chrysostomus, moveri nequit. Latinus quidem Interpres non factâ mentione clavi aut clavorum, vertit originalia, *Confige Timore tua carnes meas.* At LXX^a legerunt in Hebræo quidpiam, quod clavo-

rum

rum significationem habet: undè verterunt *κλειστήρον*
τὸ φόβον σὺ τὰς τάξην με: quod Psalterium Ambrosianum ita Latinè exprimit: *Infuge clavis à Timore tuo:* Vetus, & Augustinus ac Prosper, *Confige Clavis à Timore tuo:* Cyprianus, (a) *Confige clavis de metu tuo.* Et monet D. Hilarius, translationem Latinam minore dicti virtute eloquentiam esse, clavos non exprimendo: ait quoque S. Augustinus, (b) absque clavis Græcum *κλειστήρον* intelligi non posse: denique, in verbo Hebraicè correspondente, (c) *Clavos agnoscunt,* Richardus Cenomanus, Genebratus, Avendano, Bellarminus, omnes Hebraici sermonis periti. Recte igitur

TIMOR ut CLAVUS concipitur, & Clavis dicitur. At, quis Timor? Imprimis Timor pœna, servilis, & imperfectus. Sic S. Bernard. Serm. de triplici coharentia vincul. qui docens animam spiritualiter Deo adstringi, aut affigi, tria instrumenta nominat, *Funem* pudoris, *Clavum* timoris, *Glutinum* amoris, ac ne dubitetur de timoris specie, adiungit epitheton, gehennalis. Et sane, hic Timor præcipue facit, ut sentiatur molestia illa quam creat Clavi confixio. Ut enim doget S. Thomas in summa Theologicâ, 1.2. q. 44. art. 1. & ostendit experientia, Timor causat contractionem, quam B. Damascenus, appellat lib. 3. cap. 23. *συντολὴν.* siquidem Timor provenit ex apprehensione alicuius mali imminentis, quod difficile repellere potest: & hoc ex debilitate virtutis: hæc autem quo debilior, ad pauciora se extendit; sicut in mortibus natura retrahitur ad interiora, & stringuntur frigore membra. Sic quoque in trepidatione civitatis, cives recurrent, quantum possunt ad interiora. Magis expressè de Timore servili disserit D. Bonaventura,

(b) Cyp. l. 2. cap. 20. cont. Iud. (b) Conc. 25. in Psal. 118.

(d) לְמַד Samar.

exponens illum versiculum, Timorisque effectum declarans: *Cum imaginatio, inquit, imaginatur supplicium peccatoris, quasi doloris gladio se succingit, & sensualitatis dissolutionem per midinem sic constringit, quod eadem affectionis altitudinem non attingit, & illa rationis rectitudinem non adstringit.* Subiungit autem ita revera indicare voluisse Prophetam pronunciantem ista verba: *Confige Timore tuo carnes meas:* quasi diceret: *Constringe per terribilem imaginationem sensualitatis dissolutionem, quoniam à iudiciis tuis timui; quæ sunt penes rationem, ne violentur per voluntatis violationem.* Clarissime S. Basilius hom. in ps. 33. ut Dei timorem Castitati conservandæ necessarium ostendat: *Quemadmodum, inquit, qui corporis membra habent Clavis transfixa ad actionem quamlibet immobilia ea retinent;* sic quorum animam occupavit Timor Dei omnem prorsus importunam peccati & obstreperam occasionem vitat. Quare optimè oravit David, *Confige Timore tuo carnes meas.*

VERUM, Clavus ita Timorem servilem designat, ut Filialem, seu reverentialem, & castum atque perfectum (de quo in superioribus actum est) etiam significet: nam per hunc quoque anima Deo, & multo arctius, quam per servilem adfigitur: hic animam æquè, immò magis penetrat, & contractionem caussat, dissolutione omni amotâ, & à peccato retrahit, & quicquid à servili potest effici facilius exequitur. Quod quæ mox adferimus luculenter demonstrabunt.

(* * *)

ARTI-